నింగి చుంబించిన నేల

జి. భాను

పశ్చిమ దిగ్భాగం రాగరంజితమైంది!

అన్ని ప్రాణులు తమ స్థావరాలు చేరుకొనే ప్రయత్నంలో ఉన్నాయి!

ఆ సమయంలో ఆ ఇంటి ముందు 'మాదవయ్య గారూ!' అని ఒక యువకుని గొంతు విన్పించింది

'ఉన్నారు రండి కూర్చోండి' ఒక యువతి గొంతు సమాధానం ఇచ్చింది ఆ క్రొత్త గొంతులోని తీయందనానికి విస్తుపోయి, సాలోచనగా, పరిచయమైన ఆ పెంకుటింటి వసారాలో కుర్చీ మీద కూర్చున్నాడు సూర్యప్రకాశరావు పాత పత్రికల పేజీలు తిప్పుతూ ఉండగా మాధవయ్య గారు ద్వారానికి ఉన్న కర్టెన్ తొలగించి, ఆ యువకుణ్ణి చూసి, కన్నుల్లో వెన్నెల కాయగా 'ఓహో! సూర్యప్రకాశరావ్! ఈ రోజు సుదినం!' అన్నాడు

'నమస్కారం మాష్టారూ! మూణెళ్ల తర్వాత మీ ఇంటికి రావడమే నాకు సుదినం! ఓ సారి చూసి పోదామని వచ్చాను ' గౌరవపూర్వకంగా అన్నాడు

'చాలా సంతోషం! అమ్మా భూదేవీ! కాఫీ పెట్టమ్మా' అని మాదవయ్య సూర్యప్రకాశరావు ఎదురుగా పడక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు

'ఏమిటి ప్రకాశరావ్! మా మీద శీతకన్ను వేసినట్టున్నావ్? నుమ్మల్ని బొత్తిగా మర్చి పోయావన్న మాట! ఏమైనా విశేషాలున్నాయా? మీ అమ్మగారూ, చెల్లెళ్ళు, తమ్ముడూ భాగున్నట్లు ఉత్తరాలు వస్తున్నాయా? నిన్ను గురించే ఈ మధ్య మరీమరీ మనస్సులో అనుకొంటున్నాను ఒంట్లో బాగుండక రాలేదు గానీ కాలేజీకే వద్దామనుకొన్నాను ఎందుకో ఈ మద్య సన్నిహితుల్ని, ఆత్మీయుల్ని చూడాలని అని పిస్తోంది ఏమైనా నువ్వొచ్చావు అదే సంతోషం!' మాధవయ్య సూర్యప్రకాశరావును కన్నారా చూస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు

మాదవయ్య ఆర్ద్రమైన అంతరంగం సూర్యప్రకాశరావును విచలితుణ్ణి చేసింది!

నిజానికి ఏమంత పరిచయం ఉందని మాదవయ్య తనని సన్నిహితునిగా భావించారు?

ఆ పరిచయం కూడా కేవలం మానవతా కారణాల దృష్ట్యా ఏర్పడ్డ అల్ప సంఘటను పురస్కరించే గాని అసాదారణమైందేమీ కాదు! కానీ ఆ సంఘటనే మాదవయ్య మంచి హృదయంలో మంచి గంధంలా గుబాళిస్తుందన్న మాట!

ఆ రోజు – ఉదయం పది పదకొండు గంటల మధ్య స్టేట్‌బాంక్‌లో చెక్ మార్చుకొని డబ్బు తీసుకొంటూనే హఠాత్తుగా కళ్ళు తిరిగి పడబోయాడు మాదవయ్య కానీ వెనక ఉన్న సూర్యప్రకాశరావు ఆయన్ని పడకుండా పట్టుకొని, సోఫాలో కూర్చోబెట్టి మంచినీళ్ళు ముఖం మీద జల్లి, కొంచెం తాగించినప్పటికీ మగత నుంచి తేరుకోలేదు అందుకని దగ్గరే ఉన్న సుదా క్లినిక్‌కు రిక్షా మీద తీసుకొని వెళ్ళి, బెడ్‌లో చేర్పించి ఇంజెక్షన్లు, మందులు వాడగా సాయంత్రానికి గాని మాదవయ్యకు సరిగా స్పృహ రాలేదు తర్వాత ఆయన్ని ఇంటికి తీసుకొని వెళ్ళేటప్పటికి తండ్రి ఏమయ్యాడో అర్థం కాక వ్యాకుల స్థితిలో ఉన్న ఇద్దరు ఆడపిల్లలు, ఒక కుర్రవాడు ప్రాణం లేచి వచ్చినంత సంబరపడ్డారు తల్లి లేని వాళ్ళకి తండ్రే సమస్తమని సూర్యప్రకాశరావుకు అవగతమైంది ఆనాడు వారి దృష్టిలో తానొక ఆపద్బంధువు! కరుణా రస సింధువు!

అప్పటి నుండి ప్రకాశరావు ఆ ఇంటి సభ్యుడైపోయాడు ఆ ఇంట్లో అందరికీ అతడంటే ఒక ప్రత్యేకమైన గౌరవం! అనంతమైన అబిమానం! అఖండమైన సాన్నిహిత్యం!

పన్నెండు మాసాల క్రిందట ఆ సంఘటన ప్రకాశరావు మనోదర్పణంపై నీడగా కదిలింది తర్వాత లోకంలో పడి, 'శ్రీదేవీ, బవానీ, మధు కనబడరే? ఏమయ్యారు? ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉందే' అన్నాడు

'ప్రకాశ్! వాళ్ళకి మహాయోగం పట్టింది ఓ మహాతల్లి రాక మూలంగా మ్యాట్నీకి వెళ్ళారు ఈ మద్య వాళ్ళకి ఇటువంటి అవకాశాలు దొరుకు తున్నాయిలే!'

'మహాయోగం, మహాతల్లి రాక, అవకాశాలు దొర కడం – నాకు సరిగా అర్థం కాలేదండి' అన్నాడు ప్రకాశ్

అంతలోనే కాఫీ గ్లాసులతో ప్రవేశించిన అమ్మాయిని చూపిస్తూ మాధవయ్య 'ప్రకాశరావ్! మా పెద్ద అమ్మాయి మహాతల్లి భూదేవి రెండు నెలల క్రిందటే వచ్చింది ఇంత కాలం వరకూ మా తమ్ముడి ఇంట్లో ఉంది అదివరకే చెప్పాను గదా నీకు అన్ని విషయాలు! ఇంతవరకూ చాకిరీ చేయించుకొని, పెళ్ళి చేయబడుతుంధని ఏవో వంకలు చెప్పి ఇక్కడకు పంపేశారు అయితే అయింది ఇక్కడే వుంటుంది ఇక నా తల్లి రావడం మూలంగా ఈ ముగ్గురికీ మహాయోగం పట్టి కాళ్ళు వచ్చాయి ఇటువంటి మ్యాట్నీ అవకాశాలు వస్తున్నవి అర్థమైందా?' అని ఒకగ్లాసు అందు కొని ప్రకాశరావుకు ఇచ్చి, ఇంకోటి తాను తీసుకొన్నాడు

'అమ్మా! దేవీ! సూర్యప్రకాశరావు అని చెప్పానే అతనే ఇతను! వీరే లేకపోతే నీ తమ్ముడు ఇంటర్ ప్యాసయ్యేవాడు కాదు సుమా!'

నమస్కారం' అన్నది భూదేవి మెరుస్తున్న కన్నులతో

ఆమె నమస్కారం అన్నప్పుడు అబివ్యక్తమైన విశాల నయనాల్లోని తళుక్కును చూసినప్పుడు, ఏనాడూ పరవశం పొందని హృదయంలో ఏదో మధుర బావన మోసులెత్తగా అతనిలోని క్రొత్తదనం అతనికే క్రొత్తనిపించింది

భూదేవి ఇంట్లోకి వెళ్ళిన తర్వాత 'నా కింకో బరువు' అని నవ్వి, 'కాఫీ చల్లారిపోతున్నది!' అని మాదవయ్య ప్రకాశరావును హెచ్చరించాడు

కాఫీ తాగిన తర్వాత 'ప్రకాశరావ్! ఇక్కడ విశేషాలు లేవు నువ్వే చెప్పాలి ఉంటే ఏమైనా! ఈ మూణ్నెళ్లలో జరిగిన వింతలు, విశేషాలు చెప్పు అదివరకు కొంత చెప్పావు గదూ! అదే మీ చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళి ఎంత వరకొచ్చాయి? తమ్ముడు బాగా చదువుతున్నాడా?'

ఆఁ బారతి పెళ్ళి సెటిల్ అయ్యింది ఆ తిరుగుళ్ళు మూలంగానే నేను ఇక్కడకు రాలేక పోయాను కొన్ని పరిస్థితుల మూలంగా ప్రమీల పెళ్ళి వచ్చే ఏటికి వాయిదా పడింది ఇద్దరిదీ ఒకేసారి అయినట్లయితే బర్డన్ తొలగి పోయేది! ఇక తమ్ముడు ప్రసాద్‌కు కూడా వచ్చే సంవత్సరానికి డిగ్రీ పూర్తి అవుతుంది అప్పటివరకు మా అమ్మకు నిద్ర ఉండదు నాకు విశ్రాంతి ఉండదు జీవితం అంటే సమస్యల పజిల్‌లాగా ఉన్నది మాష్టారు అని చెప్పి గాడంగా నిట్టూర్చాడు

ప్రకాశరావు కన్నుల్లోకి చూసి బరువుగా నవ్వాడు మాదవయ్య

అసలు విషయం మర్చి పోయాను నాకు హైదరాబాద్ ట్రాన్స్‌ఫర్ అయ్యింది రిలీవ్ అయి, ఇంటికి వెళ్ళి వచ్చాను రెండు రోజుల్లో వెళ్ళి జాయిన్ అవ్వాలి ఈ విషయం చెబుదామనే ముఖ్యంగా మీ దగ్గరకు వచ్చాను

అరే! అట్లాగా!! మాదవయ్య. ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు

రెండు నిముషాలు ఎవరూ మాట్లాడలేదు

'ఈ బదిలీలు జీవితంలో మజిలీల వంటివి ప్రకాశ్ కొంత మంది కలత చెందుతారు కొంత మంది

సంతోషంగా స్వీకరిస్తారు నువ్వు యువకుడివి ఎంతో సర్వీసు, బవిష్యత్తు ఉన్న వాడివి ఇంకా ఎన్నో ప్రదేశాలు చూడాలి లోకాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి ఈ ప్రదేశంలో మన పరిచయం ఆప్యాయతల సంగమం నీ ట్రాన్సుపర్‌ను పురస్కరించుకొని ఈ పూట మా ఇంట్లో బోజనం చేయాలి

మాష్టారూ' ఎన్నిసార్లు మీ అతిదిని కాలేదు?

ఆ ఎన్నోసార్లు వేరు' ఇప్పటి పరిస్థితి వేరు' ,

వారిని తప్పనిసరిగా ఉండమనండి నాన్నా కొద్ది సేపట్లో అంతా రెడీయై పోతుంది కర్టన్ వెనుక నుండి కోమలమైన కంఠం పలికింది

అం ప్రకాశ్' ఇక నువ్వు కాదనకూడదు అని మాదవయ్య అంటే, ప్రకాశరావు చిరునవ్వు నవ్వాడు

అదే సమయంలో మ్యాట్నీ నుండి వచ్చిన శ్రీదేవి బవాని, మధు సూర్యప్రకాశరావుని చూసి సంతోషం ప్రకటించారు ప్రకాశరావు ఆ ముగ్గుర్ని అబిమానంగా పలకరించాడు తండ్రి చెప్పిన ట్రాన్సుపర్ వార్త విని క్రుంగి పోయారు మధు అయితే ఏడ్పును ఆపుకోలేకపోయాడు ఒక మంచి వ్యక్తి, హితోబిలాష ఈ బదిలీ మూలంగా దూరమౌతున్నాడనే బాద అందరి మనస్సుల్లో నిశ్శబ్దంగా గూడు కట్టుకొనే ఉంది'

బోజనానికి కూర్చున్నప్పుడు ప్రకాశరావుకు ఒక విషయం విస్మయాన్ని కలిగించింది విస్తరిలో ఉన్న పదార్థాలన్నీ తనకు ఇష్టమైనవే' తన పరోక్షంలో కూడా తన అబిరుచుల్ని కనుక్కోగలిగిన, బూదేవి సామాన్యురాలు కాదని పించింది కొసరి కొసరి వడ్డించిన ఆమె ఆప్యాయత ప్రకాశరావు గుండెలో పొగడ పూలదండే అయ్యింది'

కురియని మబ్బుల్లాగా పగలని అగ్ని పర్వతాల్లాగా ఉన్న ఆ కుటుంబ సభ్యుల నుండి సూర్యప్రకాశరావు వీడ్కోలు తీసుకొన్నాడు అతని బరువెక్కిన గుండెలో రూపు కట్టని దృశ్యాలు నాట్యం చేస్తున్నాయి'

కాల ప్రవాహంలో మూడు సంవత్సర బిందువులు లీనమైనాయి'

ఒకనాటి వసంత కాలంలో సాయంత్రం'

మాదవయ్య గారూ' అని ఒక యువకుని గంబీరమైన గొంతు ధ్వనించింది ఇంటిలోని కుట్టుమిషన్ శబ్దం ఆగిపోయింది వచ్చిన వ్యక్తి మళ్ళీ పిల్చాడు ఎవరూ' విసుగుతో కూడిన యువతి గొంతు వినబడింది

ఉద్వేగంగా ఎదురుచూస్తున్న ఆ వ్యక్తికి కొద్ది క్షణాల తర్వాత ఆ యువతి సాక్షాత్కరించింది'

ఎదురుగా ఫుల్ సూట్‌లో సొగసైన గాగల్స్‌లో

అందమైన భారీ విగ్రహం'

నిర్ఘాంతపడి, బొమ్మలా నిలబడి పోయింది భూదేవి' తర్వాత తేరుకొని ఒక్క అడుగు వెనక్కు వేసి మీ మీరా'? అంది అణచి పెట్టుకొన్న ఆసక్తి ఆ మాటలో బ్రద్దలైంది

అవును భూదేవీ' సారీ భూదేవిగారు నేను ప్రకాశరావును . మళ్ళా ఈ వూరు ట్రాన్సుఫర్ మీద వచ్చాను' మీ నాన్నగారు ఉన్నారా' అడిగాడు ఆమె ఆపాదమస్తకం చూపులతో స్పృశిస్తూ

కూర్చోండి అన్నది నిలబడి కూర్చున్నాడు ప్రకాశరావు

ఆ ఇరువురి మధ్య నిశ్శబ్దం నిలబడింది'

మాట్లాడరేం?'

మా నాన్నగారు తిరిగిరాని చోటికి వెళ్ళి 'పోయారు అతి ప్రయత్నం మీద దుర్భర దుఃఖాన్ని ఆపుకొన్నది

'ఆఁ ఎంత కాలమైంది?'

రెండేళ్ళయ్యింది

అప్పుడు నేను ఎక్కడ ఉన్నదీ తెలిసీ కూడా నాకు తెలియపర్చక పోవడం అన్యాయం కదూ?'

మీకు తెలియపర్చక పోవడం పరమ న్యాయ మంటాను

ఎలాగో చెప్పండి మరీ దారుణంగా మాట్లాడు తున్నారు

ఒక క్షణం మౌనం తర్వాత భూదేవి మాట్లాడింది

మీరేమైనా అనుకోండి మేము ఆ విషయాన్ని ఉద్దేశపూర్వకంగా తెలియపర్చక పోవడం దురుద్దేశంతో మాత్రం కాదు పై చదువుల కోసం ఎక్కడో దూరంగా అమెరికాలో ఉన్న మీ మానసిక ప్రశాంతిని నాశనం చేయడానికి మనస్కరించ లేదు పైగా ఇక్కడి సంగతులన్నీ మీకు రాయడం భావ్యం కాదనీ

అంటే మీ సంగతులు తెలుసుకొనేటంత సన్ని హితుణ్ని కాదనేగా మీ తాత్పర్యం? ఆమె ముఖం వైపు చూస్తూ అడిగాడు

క్షమించాలి మీరు మా కుటుంబానికి సన్ని హితులు, శ్రేయోభిలాషులు కాదని నేననడం లేదండీ అంతకు మించి ఆశించే పేరాశ మాకు లేదు మా దురదృష్టాల్ని, కన్నీటిని, కడగండ్లని మీ దృష్టికి తేవడం సముచితమేనా? అట్లా తెచ్చే అర్హత మాకేముంది? గొంతు గద్గదికమైంది

ఓహో' అయితే మిమ్మల్ని ఐ మీన్ మీ కుటుంబాన్ని దగ్గరగా భావించే పేరాశ నాకుంది' దానికి అర్హతానర్హతలు అడ్డొస్తాయని నేను భావించడం లేదు ఇటువంటి ఉద్దేశాలతో ఉండి మీరు సరిగా ఉత్తరాలు రాయించ లేదన్న మాట

రాగి మాల్ట్

కావలసిన వస్తువులు –

రాగులు 1 కిలో,
యాలకులు 10,
మిరాయి రంగు 1/2 స్పూను

తయారు చేయు విధానం :

ముందు రాగులు ఇసుక లేకుండా శుభ్రం చేసుకొని నీళ్లలో ఒక రాత్రి నానబెట్టాలి మర్నాడు నానిన రాగులను ఒక పాత బట్టలో మూటగట్టి మేకుకు తగిలించాలి ఆ మర్నాటికి రాగులు మొల కెత్తుతాయి మొలకెత్తిన రాగులను ఎండ పెట్టాలి బాగా తడి లేకుండా ఎండిన తరువాత సన్నటి సెగపై వేపు చేసి చెరిగేస్తే పైపొట్టు ఎగిరిపోతుంది పొట్టు తీసిన రాగులను మెత్తగా మర పట్టించాలి (ఇంట్లో గ్రైండర్ ఉన్న వాళ్ళు గ్రైండర్‌లో వేసుకోవచ్చు) ఈ రాగి మాల్ట్‌లో మెత్తగా పొడి చేసిన యాలక పొడిని, మిరాయి రంగుని వేసి కలపాలి డబ్బాలో వేసి మూత పెడితే ఈ మాల్ట్ రెండు నెలలైనా నిలవ ఉంటుంది ఒక గ్లాసుడు నీళ్ళు మరగపెట్టి రెండు స్పూన్ల రాగి మాల్ట్‌ను ముందు చన్నీళ్లలో పేస్టులాగ చేసి మరిగే నీటిని అందులో పోసి అయిదు నిమిషాలు మూత పెట్టాలి తరువాత తెల్పి రెండు స్పూన్ల పంచదార వీలైన వాళ్ళు కొంచెం పాలు కలిపి తాగితే యాలక సువాసనతో చాల రుచిగా ఉంటుంది పాలు కలపకపోయినా పరవాలేదు దీనిని పిల్లలు పెద్దలు కూడా తాగవచ్చు బలవర్ధకమైన పానీయం ఈ రాగి మాల్ట్

— ఇందిర

నింగి చుంబించిన నేల

భూదేవిగారు మీరు క్రొత్తగా మారి పోయారు!

లేదు లేదు కొత్తగా మారి పోలేదు ఆ పాత మనిషినే నండీ ఆ పాత భావనలే నా ధ్యాసం క్రొత్త భావనలకు జంకి లోలోన కుమిలి పోతున్నానే గాని . నేను అడ్డుకాలేదే'

మీ పాత భావనలకి క్రొత్త రంగు వేయించాలి, మీ పిరికి తనానికి ధైర్యాన్ని టానిక్‌గా ఇవ్వాలి అప్పుడుగాని సరిగా మాట్లాడరు సవ్యంగా ఆలోచించరు.. నాకు మధు ఎక్కడున్నాడో చెప్పండి

మధు కోపరేటివ్ బ్యాంక్‌లో గుమాస్తాగా ఉన్నాడు. మేం మీకు ఎంతో రుణపడి ఉన్నాం

మంచిదే' రుణాన్ని తీసుకొంటాను ప్రస్తుతానికి వస్తాను లేచాడు

ఓ నిముషం ఆగండి కాపీ

ఇప్పుడు కాపీ వద్దండి మీ చేతి వంట రుచి ఇంకా గుర్తున్నది భోజనానికే వస్తాను తొందరలో అని లేచి నాలుగైదు అడుగులు వెళ్ళి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు స్థాణువులాగా నిలబడి చూస్తున్న భూదేవి కన్నులు బరువుగా వాలి పోయాయి

ఆటో కోపరేటివ్ బ్యాంక్ గేటులో ఆగడం, మధు ఎదురు రావటం కాకతాళీయంగా జరిగింది

'మధు ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు 'ప్రకాశరావు గారూ' ఇది కలా? నిజమా? అన్నంత విచిత్రంగా ఉందండీ అని ఆనందం పట్టలేక కౌగలించు కొన్నంత పని చేశాడు ప్రకాశరావు మధు భుజం మీద చేతులువేసి ప్రేమగా స్పృశించాడు

ఈ రోజు ఎంత సుదినం' నేను ఇక్కడ ఉద్యోగం చేస్తున్నట్టు ఎవరు చెప్పారు మీకు?

మీ ఇంటి దగ్గర నుంచే వస్తున్నా

అయితే ఇంకేం మా పెద్దక్క అన్ని విషయాలు చెప్పి వుంటుంది కాఫీ ఇచ్చి ఉంటుంది కన్నీళ్ళు పెట్టుకొని ఉంటుంది అయినా కాఫీ తీసుకొందాం పదండి

అదే వండర్ మీ అక్క ఏ సంగతీ సరిగా చెప్ప లేదు ముక్తసరిగా మాట్లాడింది కర్ర విరిచినట్లు మాట్లాడింది నేను ఎవరినో అన్నట్లుగా ప్రవ ర్తించింది కానీ ద్వంద్వ భావాల విషాదమూర్తి లాగా నాకు అన్పించింది అందుకే నీ వద్దకు రావలసి వచ్చింది

నిజంగానే?' నడుస్తున్న మధు, ప్రకాశరావు ముఖం చూస్తూ అన్నాడు

మా అక్క వింత మనిషై పోయిందండీ మా నాన్నగారు పోయాక మరీను ఆ సంగతి వ్రాస్తానంటే వారి కెందుకురా? దూరంగా ఉన్న వారికి రాయడం మంచిది కాదు' అంది పోనీ ఇక్కడ విషయాలు, వార్తలు తెల్పుదాం అంటే– అంత అవసరమా? అనేది వారు ఉత్తరాలు రాస్తు న్నారుగా సమాధానం ఇవ్వొద్దా? అంటే సరే ఏదో వ్రాయి అనేది మీ సంగతి, నాన్న స్నేహాన్ని గుర్తు చేసుకొంటుంటే అందని పెద్ద వారిని గురించి అట్టే ఆలోచించడం మంచిది కాదు అనేది ఇదండీ మా అక్క తత్త్వం' ప్రపంచం అంతా స్వార్థమయమట! ఇది ఆమె సిద్ధాంతం మా చిన్నక్క లిద్దరికీ పెళ్ళి చేసింది' మీకు ఈ వివరాలు రాశాను ఆమె పెళ్ళి మాట ఎత్తితే గయ్యిమని లేస్తుంది ఏదో అనాసక్తి, నిర్లిప్తత' అక్కతో మాట్లాడదా మంటే భయం' ఆ మిషన్ కుట్టడం, పూల మొక్కలు

పెంచడం, కూరగాయలు అమ్మడం ఆమె వ్యాపకం నాకు సంబంధాలు కూడా చూస్తున్నదండీ! అక్కకు నచ్చ జెప్పేదెట్లా?' నిట్టూర్పు విడిచాడు

వెళ్ళి హోటల్లో కూర్చున్నారు ఒక మూలన

ప్రకాశరావు తలలో భూదేవి తిరుగుతున్నది

తనలాగే జీవితాన్ని కుటుంబం కోసం అంకితం చేసుకొన్నదన్నమాట! తాను ఎంత మానసిక సంక్షోభాన్ని అనుభవించాడు? కట్నాలు కానుకలు ఇచ్చి, లాంఛనాలు జరిపించి, మగపెళ్ళివారి తెగని ఆశలు తీర్చి, తన తల్లి తాను ఎంత ఆరాటపడిందీ, ఆవేగపడింది ఇంకా తనకు గుర్తున్నది పిత్రార్జితమైన కొంత భూమి, తన ఉద్యోగం ఆసరాగా ఆ వివాహ యజ్ఞాలు సవ్యంగానే జరిగాయి హైదరాబాద్‌లో ఉండగా ఒక చెల్లెలి పెళ్ళి, అమెరికాలో ఉండగా ఇంకో చెల్లెలి పెళ్ళి జరిగి పోయాయి ప్రసాద్ ఉద్యోగస్తుడయ్యాడు బాధ్యతలు, బరువులు తీరినా ఇంకా తాను అవివాహితుడు! అన్నీ ఉన్న అంగనామణులు చెంగున తన పాణీ గ్రహణానికి మొగ్గుతున్న సర్వలక్షణ సంపన్నుడైన వరుడు!

మాధవయ్య మాష్టారు చనిపోయినే తర్వాత భూదేవి కూడా తనలాగే ! పాపం! చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళకోసం ఎంత తపన పడి ఉంటుందో! ఒక్క అబల యొక్క వోని ధైర్యంతో లౌకిక సమస్యల్ని ఎట్లా ఎదుర్కొన్నదో! అందరికి అంత గుండె బలం, దీక్ష ఉండవు! మధుకి కూడా వివాహం చేస్తుందట! పాత మనిషినే అంటుంది అమాయకురాలు!

ఏది ఏమైనా ఒక్కటి మాత్రం యదార్థం! తమ ఇద్దరి ఆశయాలు, లక్ష్యాలు ఒకే గమ్యం వైపు పయనిస్తున్నవి తమ జీవితం ఎన్నో విధాల సారూప్యం కల్గివుంది కాలానికి కర్గిపోని పరస్పర ఆకర్షణ, అవర్ణ్యమైన మధురభావం ఉంది వయస్సులతో పాటు పరిపక్వమైన అనుభూతి, ఆర్ద్రత, అనురాగం అంతర్వాహినిగా ఉంది!అనంతమైన ఓర్పు, నేర్పు, కష్టసహిష్ణుత ఉన్న భూదేవికి లేనిది తాను సంపాదించగల్గే డబ్బు! భూదేవి డబ్బుకంటే అమూల్యమైంది!

'ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు? కాఫీ చల్లారి పోతున్నది మధు అన్నాడు

బాహ్య ప్రపంచంలోకి వచ్చిన ప్రకాశరావు నవ్వి, కాఫీ తీసుకొన్నాడు

హోటల్‌లో నుండి బైటకు వస్తూ ప్రకాశరావు అన్నాడు మధుతో

మదూ! మనం సన్నిహితంగా కలుసుకొందాం?

"ఎప్పుడూ? 'ఖచ్చితంగా పది రోజుల్లో

'ఏమిటి అంత ఖచ్చితంగా చెబుతున్నారు?

అదంతే

మీరు విశేషాలు చెప్పలేదు ఎక్కడ ఉంటున్నది చెప్పలేదు ఏమీ చెప్ప లేదు నాకేమీ అర్థం కావడం లేదు'

అన్ని విశేషాలు తొందరలో వింటావు ప్రస్తుతం ఇక్కడ ఫ్రెండ్ ఇంట్లో ఉంటున్నాను నవ్వి బుజం తట్టాడు

నన్ను వెళ్ళమంటారా?

అలాగే!" ఇద్దరూ విడిపోయారు

పది రోజుల తర్వాత సూర్యప్రకాశరావు తల్లి జానకమ్మ భూదేవిని చూసింది ఇంకో పది రోజుల తర్వాత ముహూర్తం చూసింది!

శోభనం రాత్రి! సూర్యప్రకాశరావు భూదేవిని కన్నులనిండా చూసి, "నా భూదేవీ! అని దగ్గరకు తీసుకొంటే, అశ్రుసిక్తలైన కన్నులతో భర్త పాదాలపైన వాలి పోయింది!

అర్థాంగిని లాలనగా లేపి, కౌగిలిలో బంధించి, చెవిలో ఈ బరువు గుండె గల భూదేవి వంటి భూదేవిని పొందే భాగ్యం కల్గుతుందని అనుకోలేదు ఈ విషయంలో నిజంగా అదృష్ట వంతుణ్ణి! అన్నాడు కన్నులు మూసుకొని

భూదేవి అతని పెదాలు చేతితో మూసి "మీరు అంత మాట అనొచ్చా? ఇప్పటికీ ఇది కలో? నిజమో తెలియని స్థితిలో ఉన్నాను అనాటి మీ అమృతపు చూపులతో చిగుళ్ళు తొడిగి, ఆశల పువ్వులతో ధ్యానం చేస్తూ, తపస్సు చేశాను నా తపస్సు ఫలించి, ఆకాశం నాపైన వంగింది! ఈ అందని నింగిని అందుకొన్న నేను ఎంత అదృష్టవంతురాల్ని' అని భూదేవి, భర్తతో కరగి, లీనమై పోయింది!

అగరువత్తుల పొగలు సుళ్ళు తిరుగుతూ ఒక దానితో ఒకటి హత్తుకొని పోతున్నవి! □